

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a
contestatiilor

DECIZIA nr.x

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice prin adresa, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala cu privire la contestatia formulata de x.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin procesul verbal incheiat de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Control Fiscal privind virarea la bugetul statului a sumei reprezentand:

- T.V.A ;
- dobanzi aferente;
- penalitati de intarziere aferente.

Contestatia a fost formulata in termenul prevazut de art.176 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175, art.176 si art.178 alin.1 lit.c din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din Agentia Nationala de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I.x invoca in sustinerea contestatiei urmatoarele:

Factura fiscala nr. s-a emis si semnat la sediul x de catre conducerea z, respectiv contabil - administrator - asociat in urma negocierilor si discutiilor purtate conform contractului comercial dintre cele doua societati.

Tot in aceeași zi, 26.01.2004, z a emis în roșu către w factura fiscală nr., factura anterioară ca număr de înregistrare celei menționate mai sus.

Rezultă în mod evident din cele menționate că în momentul facturării z era proprietara marfii.

Contestatoarea arată că din datele prezentate în procesul verbal contestat reiese că x a mai emis în roșu o factura fiscală, și anume factura nr. din 25.03.2004 pentru aceeași cantitate de marfă și la aceeași valoare.

În această situație, societatea solicită analiză minuțioasă a acestor aspecte din care reiese fără nici un dubiu că în momentul facturării z era proprietara marfii facturate și nu w sau alte societăți. Dacă ulterior în contabilitatea celor două societăți au intervenit modificări de date, aceasta nu mai este problema x care și-a înregistrat la timp toate facturile în contabilitate.

În ceea ce privește plata produsului chimic, în procesul verbal s-a menționat că nu s-a achitat nimic din factura din 26.01.2004. Contestatoarea menționează că a achitat suma conform contractului comercial dintre cele două societăți cu combustibil greu de la S.C E către terți z urmand a se închide sumele datorate cu contracte de cesiuni de creanță pe o perioadă de 5 ani.

De asemenea, se contestă faptul că s-au considerat nedeductibile sumele de referitor la factura nr. Din 09.02.2004 și de referitor la factura nr. Din 09.02.2004 emise de S.C E către x pe motivul că bunurile specificate în facturi nu au circulat, adică au rămas în instalația de prelucrare a deșeurilor petroliere a S.C E.

În contractul dintre cele două societăți se prevede faptul că bunurile vor fi predate către beneficiar la data de 30.06.2004, până atunci rămânând în posesia și folosința furnizorului în mod gratuit, urmand că după data de 1 iulie 2004 să fie predate beneficiarului sau închiriate la suma de + T.V.A lunat cu acordul partilor.

La pag.3 pct.c paragraful 4 din actul de control se arată că facturile emise în perioada verificată au fost procurate pe cai legale, respectiv de la unități autorizate în acest sens și sunt completate cu toate datele, conform prevederilor legale. Ulterior s-a menționat faptul că facturile nu sunt completate cu toate datele, adică adresa completă a furnizorului. Contestatoarea consideră că aceste fapte nu pot duce la anularea sumelor înscrise în respectivele facturi astfel cum a făcut organul de control.

În final, societatea solicită un control încrucișat cu z pentru stabilirea adevărului și cere rambursarea T.V.A în vederea compensării și anularea dobânzilor și penalităților calculate prin actul de control contestat.

II. Procesul verbal a fost incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de inspectie fiscala urmare controlului efectuat la x, control ce a avut ca obiectiv verificarea realitatii si legalitatii soldului sumei negative a taxei pe valoarea adaugata la 31.03.2004 solicitata la rambursare precum si a modului de respectare a prevederilor legale privind determinarea impozitelor, taxelor si contributiilor datorate bugetului de stat.

Organele de control au constatat ca factura in valoare de lei din care T.V.A in suma de este emisa de y catre x.

Din verificarea actelor contabile s-a constatat existenta a trei avize de insotire a marfii.

In procesul verbal intocmit de organele Directiei controlului fiscal la y se precizeza ca in momentul facturarii respectivei cantitati de marfa, aceasta nu se afla in stocul y.

Se mentioneaza, de asemenea, ca factura este intocmita in 26.01.2004 iar avizele de insotire a marfii sunt intocmite la date ulterioare.

In urma verificarilor incrucisate efectuate s-a constatat ca y a emis initial catre S.C I factura fiscala in valoare totala de lei din care T.V.A in suma de. T.V.A in suma de lei a fost solicitata la rambursare de S.C I prin decontul de T.V.A din luna ianuarie 2004.Ulterior y a emis in rosu catre S.C I factura fiscala in valoare totala de lei din care T.V.A in suma de.

In luna anterioara, ianuarie 2004, y a emis catre x factura fiscala in valoare totala de lei din care T.V.A in suma de lei iar suma de lei a fost solicitata la rambursare de x prin decontul T.V.A din luna martie 2004.Ulterior, y a emis in rosu catre x factura fiscala in valoare totala de lei din care T.V.A in suma de lei.

Avand in vedere ca in momentul intocmirii facturii y nu avea in stoc cantitatea de marfa facturata catre x (marfa nu era proprietatea sa) organele de control au considerat ca nu sunt intrunite conditiile art.145 alin.3 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal pentru a fi exercitat dreptul de deducere al T.V.A aferenta facturii.

Totodata, s-a constatat ca nu au fost respectate nici prevederile art.145 alin.8 lit.a din Legea nr.571/2003 potrivit carora societatea trebuie sa justifice dreptul de deducere a T.V.A aferenta bunurilor care i-au fost livrate cu factura fiscala intocmita conform prevederilor art.155 alin.8.

Avand in vedere aceste aspecte, si anume faptul ca nu se cunoaste provenienta marfii si nici a furnizorilor initiali, producatorul, importatorul, pretul producatorului, pretul importatorului, faptul ca

produsul nu are certificat de calitate tehnica, faptul ca T.V.A aferenta facturii de mai sus a fost solicitata la rambursare atat de S.C I cat si de x, organele de control au considerat operatiunile respective se incadreaza in prevederile art.11 lit.b si c din Legea nr.87/1994 republicata, privind combaterea evaziunii fiscale.

Urmare celor constatate organul de control a inaintat procesul verbal organelor de cercetare penala.

III. Luand in considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor a fost investita sa analizeze daca poate fi solutionata pe fond cauza, in conditiile in care actul de control contestat a fost inaintat organelor de cercetare penala.

In fapt, procesul verbal contestat a fost incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii controlului fiscal urmare controlului efectuat la x, control ce a avut ca obiectiv verificarea realitatii si legalitatii soldului sumei negative a taxei pe valoarea adaugata la 31.03.2004 solicitata la rambursare precum si a modului de respectare a prevederilor legale privind determinarea impozitelor, taxelor si contributiilor datorate bugetului de stat.

Urmare controlului s-a stabilit de plata in sarcina x suma reprezentand:

- T.V.A;
- dobanzi aferente;
- penalitati de intarziere aferente.

De asemenea, organul de inspectie fiscala a constatat ca societatea contestatoare a dedus T.V.A aferenta unor facturi care nu indeplinesc conditiile prevazute de lege pentru a avea calitatea de document justificativ.

Totodata, in ceea ce priveste factura fiscala seria, intrucat din cercetarile si verificarile incrucisate efectuate, nu s-a putut stabili provenienta marfii si nici a furnizorilor initiali, producatorul, importatorul, pretul producatorului, pretul importatorului si tinand cont si de faptul ca T.V.A aferenta facturii respective a fost solicitata la rambursare atat de S.C I cat si de x, organele de control au considerat ca operatiunile derulate se incadreaza in prevederile art.11 lit.b si c din Legea nr.87/1994 republicata privind combaterea evaziunii fiscale.

Prin adresa, Directia generala a finantelor publice - Activitatea de control fiscal a comunicat Directiei generale de solutionare a contestatiilor ca procesul verbal a fost inaintat organelor de cercetare penala.

In drept, art.183 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor savâririi unei infractiuni a carei constatare ar avea o înrâurire hotarâtoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data în procedura administrativa;(.....)

(3) Procedura administrativa este reluata la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu."

Astfel, intre stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin procesul verbal si contestate de contestatoare si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependentă de care depinde solutionarea cauzei dedusa judecatii.

Aceasta interdependentă consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au considerat ca exista elemente ale faptei de evaziune fiscala.

Organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Prioritatea de solutionare in speta o au organele penale care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligatiilor datorate si constatate in virtutea faptei infractionale.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea cauzei civile pentru suma reprezentand:

- T.V.A;
- dobanzi aferente;
- penalitati de intarziere aferente.

In functie de solutia pronuntata pe latura penala, procedura administrativa va fi reluata in conditiile legii.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.183 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Suspendarea solutionarii cauzei pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie transmis organului competent conform legii pentru solutionarea cauzei in functie de solutia adoptata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 30 de zile de la comunicare.